

ORSZÁGOS

VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP
SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-
PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM

// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
HAVONKENT 1-SZER EGÉSZ ÉVRE 8 KOR.

EXCELSIOR

AZ TÁP SÖR

EXCELSIOR Tápsör

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.
BUDAPEST-KÖBÁNYA

LEGJOBB A VILÁGON!

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.

BUDAPEST-KÖBÁNYA

Az 1909. évi párisi világiállításon
collective a legnagyobb éremmel ki-
tüntetést nyert — Fennáll 1854 óta

Állami nagy aranyérem 1906-ban.
Dizs-okmány 1885. — Jurytag 1896.
Iparegyesületi aranyérem 1911-ben.

Első Magyar Részvényserfőződe

Központi iroda:
X. Külső Jászberényi-ut 11
Telefon: 52—58.

Budapest-Kőbánya

Városi iroda:
Budapest, VIII. kerület,
Esterházy-utca 6. sz.

A legujabb technikai berendezésekkel fel-
szerelt serfőződe évi gyártási képessége:

1,000.000

hekto-
liter.

Ajánlja: Ászok (világos és sötét), Király (világos), Márciusi (világos, Márciusi (sütét, bajor mód), Udvari (világos, pilseni mód),
Kétszeres márciusi (világos, sötét), Bak és a Tavaszai részvény-sört

Sörmegrendelés Budapestre:

VIII., Eszterházy-utca 6. szám alatti hűtőházból, Telefon:
József 4—29
Angyalföldi jégveremből: Mohács-utca 1571—17. szám. Te-
lefon: 115—85
Budai jégveremből: I., Krisztina-körút 107—109. szám. Te-
lefon: 43—40

Sörmegrendelés vidékre:

Központi iroda: Külső Jászberényi-ut 11. Telefon: 52—58,
52—60, 135—99
Erzsébetfalvai sörraktár: Határ-utca 6. szám. Telefon: Jó-
zsef 30—36
Kispesti sörraktár: Wekerle-u. 3. Telefon: József 30—38
Ujpesti főraktár: Váci-ut 8. Telefon: 54—70

Saját töltésű palacksörök. Palacksörösztály telefonszáma: 56—58.

Az ország minden nagyobb vidéki városában sörraktárosok által vagyunk képviselve.

Fővárosi Sörfőző R. T. KÖBÁNYÁN

minden tekintetben
elsőrangú sörfőzde

Gyártelep és központi iroda:
Budapest, X, Maglódi-ut 47.
Telefon: 52-50, 52-51, 52-52

Városi iroda:
Budapest, V, Erzsébet-tér 5.
Telefon: 150-08, 86-27

A KONYHÁBAN

a legnagyobb megtakarítást érhetjük el, ha a

Dr. Oetker-féle gyártmányokat
sütőport, vaníliacukrot, puddingport használjuk

A bevásárlásnál ügyeljünk az ismert védjegyre:

okos

f e j

T
Ö
R
L
E
Y

T
Ö
R
L
E
Y

**Talisman
Casino
Réservé
Gout-Américain**

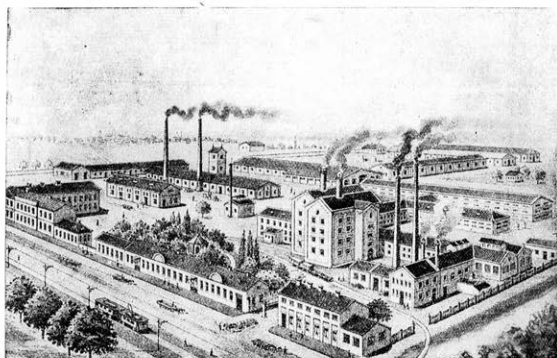
Szent István

Temesvári Polgári Sörfőzde Részvénytársaság

Alapítási év
// 1868 //

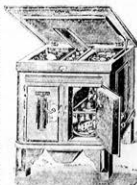
Különlegesség:
Dupla maláta
Corvinsör

CÍFKA JÓZSEF

Pincegazdászati cikkek szaküzlete
Az összes vendéglősipari szak-
cikkek raktára. / telefon 28-92.

Budapest, V.,
Vilmos császár-ut 48

Árjegyzék ingyen.

A Borászati és pincegazdászati kiállításon aranyéremmel lett kitüntetve!

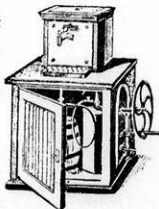
Jégszekrények és sörkimérő-készülékek
szénsavval vagy légnomással.
Jelentékeny jégmegtakarítás!

A m. kir. **Hennenfeld-féle** szabalm.

Jégszekrények és sörkimérő-készülékek
Budapesti, Gróf Zichy Jenő-utca 5. szám
(Váci-körút mellett.) Alapítóaitól 1885.

Telefon 114-29.

Sőr- és borkimérőpultok, kimérőcsapok, vezetékek s az összes szerelvények. Az eddig létező jégszekrények, csaposok címbedóggal vannak burkolva, rozsdásodnak, oxidálódnak, piszkolódnak, mindig javításnak vannak kitéve, míg a HENNEFELD-féle jégszekrényeknél ez ki van zárva, mert azok működéssel vannak burkolva. A jégtartó alatt horganylemezvízgyűjtő van az olvadt jégviznek, a jég szárazon marad, ezáltal 60% jégmegtakarítás.

ORSZÁGOS VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-
PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM
// MEGJELENIK // ELOFIZETÉSI ÁR //
HÁVONKÉNT 1-SZER // EGÉSZ ÉVRE 8 KOR.

Az Országos Vendéglős Ujság-ról

Budapest, 1917. május

Nem dicsekszünk, a mikor ezeket a sorokat leírjuk; csak éppen e helyen akarjuk hálás köszönetünket leróni azíránt a nagy és tiszteltreméltó közönség iránt, a mely — megértve hívó szavainkat, — táborunkba gyülekezett.

Nem dicsekszünk; pedig dicsekvésre is volna elég okunk és jogunk!

Amikor elhatároztuk, hogy megindítjuk az Országos Vendéglős Ujság-ot, nagyon is tisztában voltunk mi azzal, hogy ennek a tiszteltreméltó és hatalmas szakmának, amely mindeztől külön szaksajtó nélkül állt, a legnagyobb mértékben szükség van egy olyan hivatott orgánura, amely az ő érdekeit mindig és minden körülmények között képviseli.

Tudtuk ezt nagyon jól és éppen ezért mentünk neki bátran és bizván a csatának, amelyet meg kell küzdenünk. Ma már nem kétes előttünk az eredmény: tudjuk, hogy ebben a harcban a győzelem csakis a miénk lehet, akik mellé az első hívó szóra odaállott ennek a tisztas szakiparnak közönsége, amely napról-napra, egyre növekedő mértékben elhalmoz bennünket nemcsak biztató és bátorító soraival, hanem az ehhez olyan nagyon szükséges erkölcsi és anyagi támogatásával is.

Mert valóban példa nélkül áll a magyar szakirodalom történetében az a nagy erkölcsi siker, amelyet az

Országos Vendéglős Ujság első számának megjelenése után elért. Bevalljuk őszintén: erre a nagy, erre a példátlan sikerre magunk se voltunk elkészülve; de mindensetre nagy hállal tölt el a mi közönségünk iránt és ma már teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy nem végzünk hiábavaló munkát és munkálkodásunkat elismerés és siker koronázza.

Pedig mi tagadás benne — a mi lelkünkben is élt valami kis félelem a megindulás első, nehéz pillanatában, Háborus időben, minden támogatás nélkül, csupán önéreje utalva indult neki utjának az Országos Vendéglős Ujság. Habár ismertük is a tisztas szakiparnak minden baját, mégis élt bennünk a kétség, hogy e bajok feltárással, szellőztetésével szolgálatot teszünk-e magának az iparnak és hogy szavunk megértésre talál-e ott, azokon ahelyeken, ahova száma van.

Ma már azoknak a sikernek látára, amelyeknek az Országos Vendéglős Ujságnak része volt és van: eltűnt a mi lelkünkbeli minden aggodalm és bizvást hirdethetjük, hogy az ut kezdetén nem fogunk megállani; haladunk tovább is a kitűzött, az elérendő cél felé, mert erre kötelez bennünket a mi közönségünk lelkes bátorítása és példátlan szeretete.

Hogy utunk kezdetén éppen olyan oldalról, ahonnan legkevésbé vártuk, intrikákkal és alattomos támadásokkal is találkoztunk; az bennünket nem keserített el. Számításba vettük — jó előre — ezeket az intrikákat és támadásokat és éppen az a tudat önt belénk önbizalmat és jóvőnkbe vetett reményeket, hogy mindezek megtörténtek. Tudjuk jól, hogy az a sajtóorgánum, amely már

megindulásakor nem részesül kellő figyelemben és támogatásokban is, nyomtalanul el fog tűnni a közélet porondjáról. Régi, kipróbált erők vagyunk ezen a téren és teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy a hivatott sajtónak eleme a harc és mi a felénk dobott lovagi keztyűt fel is vesszük, bárha azt nem is nyitlan, de alattomban dobták is felénk.

Felvesszük — bár nem nyitlan dobták is felénk — hanem — a mi egzisztenciánkra törve — oldaltámadással. Mi — és ezt újra hangsúlyozzuk — a harc emberei vagyunk, de mindig csak a tisztesség határain belül. Kijelentjük, hogy soha semmiféle nemtelen támadásra kaphatók nem vagyunk, semmiféle irányban. De ha a tisztesség határai között kell sikra szálalnunk e nagy és tiszteltreméltó szakipar érdekeiért, a mi közönségünk — amely az első pillanatban elárasztott bennünket szeretetének minden jelével — ott fog minket találni a harcolók táborában.

Nekünk nem csak egy erősségünk van; a közönség szeretete és csak egy bizodalunk, hogy ezt a szinte példátlanul álló szeretetet mindig és minden körülmények között meg is tudjuk őrizni a magunk számára. Az, aki fél, aki egzisztenciáját félti tőlünk, nem állhat szilárd alapon, mert régi és megdönthetetlen igazság az, hogy az erős nem fél soha az idők mohától; kitör és eget kér.

De nem ezért vettük igénybe lapunknak ezt az első helyét mindezeknek az elmondására, mintha rekriminálnánk akarnánk. Nem! Távoll áll tőlünk ez a szándék nagyon. A mi érdek, jó és minket megértő közönségünk nagyon is jól tudja azt, hogy mi erre nem is gondolhattunk; mert

akl az igazság jegyében indul utnak megkezdett pályáján, az nem rettenhet vissza az esetleg eléje gördülő akadályoktól.

Nem! Ezt a helyet annak a nagy közönségnek szenteljük, amely megértett bennünket és elhalmozott nemcsak erkölcsi, hanem igazán meglepő mértékben nyilvánuló anyagi támogatásával is. Kétszeresen jól esik nekünk ez a tudat, mert látjuk belőle, hogy szükség volt a mi lapunkra, az Országos Vendéglős Ujságra, mert amely sajtó-organumot a közönség ennyire felkarol, annak nemes és nagy hivatásának kell lennie.

Törhetetlen munkakedvvel és nagy ambícióval küzdünk továbbra is a vendéglős- és korcsmárosipar nagy vitális érdekeiért: ez lesz mindig a mi programunk és minket, akik — újból hangsúlyozzuk ezt — minden támogatás nélkül indultunk neki ennek a rögös utnak, csak büszkék vagyunk bátrakká tesz a mi derék közönségünk megértő szeretete.

Amidőn mindezeket kijelentjük, hálás köszönetet mondunk azért az igazán megtisztelő fogadtatásért, amelyben az Országos Vendéglős Ujságot részesítették úgy a szakörök, mint a szakkörökkel együtt működő egyes emberek és részükéről újra csak azt az ígéretet tehetjük, hogy a kitűzött útról el nem tántorodunk soha!

Vendéglős-ipar

Le a „kirakati étlap”-pal!

„kirakati étlap”, a háboru egyik torz különlegessége, a közéleti-mezési hivatal berkeiben látta meg a napvilágot. Ugy mondják, hogy az étlapkisedet az új idők parancsa szülte és hogy a reményteljes csecsemő megjelenését duzzadó bizakodás várta, mivel hogy biztosra vették, hogy a „kirakati étlap” névre keresztelt kicsike a közéleti-mezési mizériáktól egy csapásra megszabadítja e bítval spékelt hadi világot... Nőtt, nőtt a kised és büszkén hivalkodott a vendéglős kirakatában és aitaian, ám mint annyi szülő, a Közéleti-mezési

Hivatal is szomorúan láthatta volna, ha éppen akarta volna, hogy csecsemője, a „kirakati étlap” csecsevész esemete maradt és mindössze annyi eredményt hozott, hogy a vendéglősöknek kellemetlenkedik, de a vendégen nem segít. A Közéleti-mezési Hivatal ennek dacára megőrizte irányában dédelgetős szeretetét és eddig eszéigában sem volt, hogy a lábatlankodót leparancsolja a vendéglős nyakáról.

Hiszen tudjuk, hogy a szülői szeretet vak és még a néma gyermekeket is legedéseinek látja, de emmi idő után talán mégis belátására ébredhetne a Közéleti-mezési forrua annak, hogy az általa életrehívott „kirakati étlap” csak nyílg és nem segít eszköz. Mert, kérjük szeretettel, mi változás történt a vendégek életében a „kirakati étlap” rendszerével. Azt hisszük, sőt meg vagyunk róla győződve, hogy csupán annyi, hogy a vendéglőben étkezni szándékozó előre nézheti meg azt az étlapot, amelyet pár perc multán, ha belépett és helyzet foglalt, ugyis eléje tesznek a választás céljából. És ezért az eredményért érdemes a vendéglősiparnak vállairra kellemetlen ballasztot helyezni? E kérdésben benne rejlik a felelet, amiből a Közéleti-mezési Hivatal is érthetne. Hogy példával is illusztrajuk, mely gyümölcsöket terem a „kirakati étlap”, egy kis jelenetet íktatunk ide. Ime:

A vendég (betér és helyet foglal az egyik felér asztalnál): Pincér!

Az éttermi segéd: Kérem alásan?

A vendég (belebörgész az étlapba): Hozzon nekem egy marhatokányt!

Az éttermi segéd: A marhatokány, kérem, épp e pillanatban fogyott ki.

A vendég: De hiszen künn a „kirakati étlap”-on ott áll, hogy „marhatokány”.

Az éttermi segéd: Igaza van uraságoknak, rohanok ki és áthuzom a marhatokányt. (Elohoan ki az utcára, nekifekszik az étlapnak és áthuzza a marhatokányt.)

A vendég (dühösen dobol a tányerján és várja, míg az éttermi segéd visszajön).

Az éttermi segéd (líhegve fut vissza, mert közben tisztelő csöngetik): Tessék talán valami mást parancsolni.

A vendég: Kérek egy serpenyős rostélyost.

Az éttermi segéd (elrohan, visszaroan és hozza a serpenyős rostélyost).

Egy másik vendég: Hé, pincér!

Az éttermi segéd: Parancs?

A második vendég: Egy serpenyős rostélyost!

Az éttermi segéd (szabadkozva): Mély sajnálattal jelentem, a serpenyős rostélyosból most vittem az utolsó adagot, sietek is kitörülni a „kirakati étlap”-on. (Elohoan.)

És ez a jelenet különféle változatokban naponta számtalanszor megismétlődik.

E kis párbeszédés példával eléggé illusztráltak, mely bajok és kellemetlenségek eredője a „kirakati étlap”, melynek jelenében nincs öröm és jövője egyáltalán nem kecsesget reménnyel. A vendéglőknek ezer és egy baja közepette a „kirakati étlap”-pal való küzdelem oly kellemetlen megterhelhetős, hogy még akkor is, ha lenne valamelyes igazolható, eredményekkel bizonyítható célja, akkor is le kellene venni a vendéglős vállairól. Így, hogy céltalansága szinte kiáltoán kézenfekvő, nem kell hozzá csak csekélyke méltányosság és szemérny jóindulat, hogy e nyügtől a vendéglősök megszabadíttassanak. A „kirakati étlap” senkinek érdekét nem szolgálja, a vendégét épp egy nem, mint a vendéglőjét, minden tekintetben jogos tehát a vendéglősök ama kívánsága, aminek most e hasábon helyt adunk, hogy: le a „kirakati étlap”-pal.

A sörhiénák

Teljes joggal illesztjük ezt a jelzőt azokra az osztrák sörigényzőkre, a kik sáskajárásként lepik el a magyar vendéglőket és vásári dicsekedéssel kínálják kotyvalék-portékájukat. A esalétek, amivel a vendéglősöket lépre akarják vinni, rendezes az az ígéret, hogy annyi sört szállítanak a bécsi boszorkánykonyhákról, amennyit csak akarnak.

A bécsi Depositen-bank sörpamamistáinak elitélése után már abba a litbe ringattuk magunkat, hogy most már végeszakad az osztrák sörsempesztének és nem lesz szerencsénk a

mindennek, csak sörnek nem nevezhető osztrák árpálé-személyekhez. Ugyátlászik azonban, hogy az osztrák sörpanamisták nem okultak egy-két hurokra akadt társuk szigorú elítélésén és még most is elég vakmerők ahhoz, hogy zavaros és izetlen folyadékaikkal szép Magyarországon házainál próbáljanak. Vakmerőségük csodálatos, de ugyanolyan csodálatos az is, hogyan képesek még ma is becsempészni dugáruikat. Meglehet különben, hogy nem is új áruőr, hanem olyanról van szó, amely még a régi időből való és valahol rejtett raktárakban őrzik. Az osztrák sörnek ugyanis nem árt az idő, mert már a gyártás pillanatában olyan kémnyetfacsarón silány kutyvalék, melyen rotani az idő sem képes.

Az osztrák sörhiénák a lépemenző vendéglősöknek azután megszabják a börtnyuzó feltételeiket. A főfeltétel: négyéves szerződés. Aki azután ezt a négyéves szerződést állja, az eladta a jövőbeli örökségét, egy hordósörnek nevezett szentes folyadékért.

Figyelmeztetünk tehát mindenkit, hogy nézzen a körme az osztrák sörvígécnek és szorult helyzetben ne assák alá az existenciájukat azáltal, hogy osztrák sörvígécikkel kötött hosszulejáratu szerződésekkel verik bilincsbe önmagukat és járatták le üzletük jóhíret.

A Sörkimérés időpontjának megállapítása

Nem egyszer hangoztattuk már azt, aminek most újból propagandát csinálunk, hogy a vendéglők a saját érdekében állapítsák meg a sör kimérésének időpontját. A sörredukció által beállított kényszerhelyzet parancsolóan diktálja azt, ha csak valamelyik vendéglős nem akarja magát annak kitenni, hogy a szabályozatlan és be nem osztott sörkimérés folytán abba a helyzetbe jusson, hogy a nap legfontosabb szakaszaiban, ebéd és vacsoraidejében sör nélkül álljon.

Az előrelátó vendéglősök és korszmárosok tudatában ennek, már szabályozták a sör fogyasztásukat olyképen, hogy délben és este csop-

nak. Ennek az egyedül célravezető módjának: a déli és esti csopatlásnak semmi akadálya nincs, mert tapasztalatból tudjuk, nem egyszer láttuk, hogy a közönség egész szépen beleszokik az új rendbe, azon egyáltalán fenn nem akad, sőt maga is helyesnek tartja, hogy a nap bizonyos szakaszaiban biztosan tudja, hogy kaphat sört és tudja azt is, mikor nem lehet sörhöz jutnia.

És mégis vannak vendéglők, ahol ezzel a szükségszerűséggel nem számolnak és ezáltal saját fontos üzleti érdekeik ellen vétenek. Újból figyelmeztetjük tehát a vendéglősöket, hogy ismerjék fel emiatt érdekeiket és vezessék be a déli és esti csopatlást.

Kossuth Lajos a bolgár sörgyártás megalapítója

zóiában, az ott megjelenő „Kambana” című lap 1914. évi számában egy cikket közölt Kossuth Lajosnak és emigráns társainak bulgáriai kulturműködéséről. A cikk címe: „Egy nap Sumia városának történetéből” és többek között a következőket írja:

— Nem mindenki tudja, hogy a bolgár söripar megalapítója egy magyar államférfi, Kossuth Lajos volt, aki az 1848—49-iki szabadságharc után néhány társával Bulgáriába menekült és Schumenben telepedett le.

Ezek a magyar emigránsok adtak példát a bolgároknak a modern öltözködésre, a társas életre és ők keltették fel az érdeklődést a lakosságban a közért való munkálkodás iránt.

Kossuth Lajos és társai egy kis üstben sört főztek maguknak és ezzel megalapították a bolgár söriparot. A nép mindjobban megkedvelte a vendégszerető magyarok sörét s így lett Kossuth Lajos kis üstje a schumeni nagy serfőző alapvetője. A bolgár kereskedelmi miniszterium megvette Kossuth serfőző üstjét a hozzá tartozó eszközökkel együtt s azokat a kereskedelmi muzeumban fogják elhelyezni, Bulgária háladatosságának jelképeként.

A „Kambana” cikke bejárta az egész bolgár sajtót. Abban az időben még nem gondolhattak derék szövetségeseink arra, hogy rövid időn belül együtt fogunk harcolni orváltamodó ellenségeinkkel.

Sörhiány miatt. Bécsből jelentik, hogy ott több mint ötszáz vendéglős zárta be üzletét. Az üzletbezárás azzal indokolható, hogy a sörgyárak nem képesek őket sörrel ellátni. — Most értjük a dolgot, miért akarják a budweisi kutyvalékok a magyarokra sózni, mert az osztrák kartársak inkább üzleteiket bezárják, semhogy vendégeiket azzal traktálják.

Sörgyáralapítás. Győrött nagy szabású sörgyárat akar létesíteni a Magyar Bank és Kereskedelmi Részvénytársaság. Ebben az irányban tárgyalások folynak a várossal a megfelelő telek megvásárlása miatt. Amint értesülünk, ötmillió korona alapítókével.

Sörgyár épül a Felvidéken. Egy felvidéki konzorcium, amelynek élén egyik felsőmagyarországi sörgyár áll, Pöstyében nagy sörgyár építéset tervez.

Szomorú hír. A Báthory-pince a táján a következő felirást látjuk:

**SÖRHIÁNY MIATT
6 ÓRÁIG ZÁRVA!**

Ehhez nem kell kommentárt fűzünk.

A sörtermelés. A magyarországi sörfőzésekben a folyó év március havában 71.798 hl. sört termeltek, szemben 230.774 hl.-el a múlt év hasonló havában, 1916 szeptember hó 1-jétől 1917 március végéig az összertermelés 360.862 hl. volt, szemben 1.642.225 hl.-el az előző kampányban. Söradóban ugyanezen idő alatt befolyt 4.120.206 K, szemben 6.923.544 K-val az előző évadban.

Az első sörjegyek. Drezdából jelentik, hogy egy ottani nagyvendéglős bevezette a sörjegyrendszerét. Minden belépő vendégnek két sörjegyet ad, minden sörjegy egy pohár sör elfogyasztására jogosít. Női vendégeknek egy jegy ellenében csak kis pohár sört, szolgálnak ki. Jegy nélkül sör nem lesz kiszolgálva.

Hirek

Ifj. Haggemmacher Henrik

Mély részvétellel adjuk tudtul lapunk előfizetőinek és barátainak, hogy ifj. Haggemmacher Henrik, a Haggemmacher kőbányai és budafoki sörgyárak részvénytársaság elnökgazdátja e hó 3-án, rövid szenvedés után, 62-dik évében meghalt.

Temetése e hó 5-én d. u. 4 órakor a Lipót-körtúr 9. szám alatti gyász-
házból nagy és előkelő közönség részvétele mellett ment végbe.

A gyászszertartáson dr. Szabó Aladár ref. lelkész magasszárnyalatu beszédében bucsuztatta az elhunyt elnökgazdát. A gyászszékben megjelentek a közelet férfiai, a sörgyárak igazgatói és tisztviselői küldöttségei, a vendéglők és kocsmárosok nagy számban.

Az igazgatóság, a sörgyár tisztviselő kara, a gyár munkásai és a megjelent közönség rengeteg díszes koszorút helyezett a ravatalra.

A Haggemmacher sörgyár igazgatósága a következő gyászjelentést adta ki:

A „Haggemmacher” Kőbányai és budafoki Sörgyárak R.-T. igazgatósága és felügyelőbizottsága mély fájdalommal jelenti, hogy felehetetlen elnök-igazgatója, gyárvállalati megalapítója

Ifj. Haggemmacher Henrik

ur
folyó évi május 2-án rövid szenvedés után elhalálozott.

Az elhunyt munkaadatlan buzgalommal munkálkodott gyárvállalatunk javára és kiváló szak tudása, valamint bő tapasztalatai révén elévülhetetlen érdemeket szerzett azok fejlesztésében.

Szelleme továbbra is élni fog általános körökben és emlékeit mindenkor igaz kegyelettel őrizzük.
Budapest, 1917. május 3-án.

A sörgyár tisztviselő kara egy külön gyászjelentésben adja tudtul szerett elnökgazdájának halálát:

A „Haggemmacher” Kőbányai és budafoki Sörgyárak R.-T. tisztviselői kara mély fájdalommal tudatja, hogy forrón szeretett elnök-igazgatója

Ifj. Haggemmacher Henrik

ur
rövid szenvedés után, i. évi május hó 8-án reggel 7 órakor jobblátre szenderült.

A megboldogult nem csupán főnöke, de mindenkor munkatársa és szerető atyja volt tisztviselőink.

Elhunytát ösztönit fáljaluk és emléket soha el nem muló kegyelettel őrizzük.

Budapest, 1917. május 3-án.

A gyászmenet d. u. 5 órakor indult el a Lipót-körtúti gyászházból a Kerepesi-úti temetőben lévő családi sírboltba; a gyászkocsit hosszú kocsi kísérte, a temetőben nagyszámú közönség gyült egybe, hogy részvevessen az elnökgazdátó temetésén.

A nyílt sírnál dr. Szabó Aladár ref. lelkész áldása után Demeter Sándor Károly a tisztviselői kar nevében megható beszédben bucsuztatta elnökgazdátójukat.

A Haggemmacher kőbányai és budafoki sörgyárak részvénytársaság igazgatósága és tisztviselő karát mélyen érintő gyászából az Országos Vendéglős Újság szerkesztősege is megilletődve veszi ki a részét.

Boldog pünkösdi ünnepeket!

A nagy megpróbáltatások, a rettenetes küzdelem árán ahhoz a ponthoz jutottunk, hogy t. előfizetőinknek, hirdetőinknek és lapunk minden jóakarójának az eddigieknél nyugodtabb lélekkel kívánhatunk boldog pünkösdi ünnepeket. A megpróbáltatások nehéz esztendő után, a magyar faj életrealitásába vetett hittel óhajjuk, hogy a nagy véréaldozat, amelyből a magyar vendéglősipar is bőven kivette a részét — egy jobb, boldogabb és biztosabb jövő hajnalát jelentse, amelyben a mi becsületes munkánk kellő mértékben érvényesülni fog. Mi a magyar részéről ígérjük, hogy ezután is őrt állunk a magyar vendéglősipar nagy érdekei felett és egész tehetségeinkkel, egész akaratunkkal ennek a tisztelgetésméltó szakiparnak szenteljük minden erőnket.

Tisztelettel

Országos Vendéglős Újság
szerkesztősege és kiadóhivatala

Előfizetőinkhez. A papírhány és a nyomdaáraknak ugyszólván nap-nap után való drágulása arra kényszerít bennünket, hogy lapunk előfizetési árát május havától kezdődően évi két koronával emeljük. Ezentul tehát lapunk előfizetési ára egy évre: 8 kor. E kényszerű és igen alacsonyra szabott előfizetési áremelésért tisztelt előfizetőinktől bizton remélt elnézést kérik. Mihelyest a viszonyok lehetővé teszik, lapunk régi előfizetési árát visszaadjuk.

Kitolták a zárórt. A napisajtó ama propagandájának, mely a záróra kitolása érdekében indult meg és amelyre erőkhöz mérten mi is támogatunk, sőt e tárgyban a belügyminiszterhez nyílt levelet is intéztünk, meglett az eredménye. A belügyminiszter, ha kévsé is, helyt adott a jogos óhajtatásoknak és a tizenegy órára kurittott éjszakai élelet egy órával, éjjeli tizenkét óráig kinyújtotta. Az új zárórendelet értelmében a vendéglők és korcsmák éjjeli tizenkét óráig nyitva tarthatók. Édes-kevsé ugyan ez az ajándékozott egy óra és ezzel a vendéglősipar bajaira nincs gyökeresen segítve, de ez az egy óra is jelent némi megkönnyebbülést és azzal a reménnyel nyugtázzuk, hogy talán nem sokára előkvetkezik az az idő, amikor a rendes békezárróra luzatja le a vendéglők és korcsmák háborus bajoktól és mizériáktól ostromolt redőnyét.

Maximálják a parafadugókat. A parafadugókban mutatkozó hiányt s ennek következeiséit több érdeklépviselet tette már szóvá s — hír szerint — most olyan irányban szándékoznak előterjesztést tenni, hogy a kormány a készletek összeírását, ezek lefoglalását és a fontosság szerint elsőbrendű üzemek közt való szétosztását rendelje el, még pedig az árak megszabása mellett.

Miért drága a gyufa? A Magyar Gyufafabrikáló r.-t., amely a kartellben lévő magyar gyufagyárak központi eladási helye, most tette közzé harmadik üzleti jelentését, melyből nyilvánvaló, hogy a gyufa mostani magas ára a gyufakartell áremelő politikájának köszönhető. A jelentés u. i. 150.000 korona alaptöke mellett 47.000 korona tiszta nyereséget tüntet föl, ami az alaptöke nem kevsébb, mint 31 százalékos kamatozásának felel meg. Kiténik a jelentésből az is, hogy három éves fennállása alatt 495.000 koronát keresett, vagyis az alaptöke több mint 300 százalékat. Ebben a haszonban pei-

TOKAJI COGNAC

A LEGJOBB

Elő Tokaji Cognac-
gyár

Központi Iroda:

Budapest, Frangepán-u. 12

sze nincsenek benne azon összegek, melyeket a kartellben álló gyufagyárak külön-külön kerestek. Ezek után érthető, hogy miért kell a fogyasztónak egy doboz (30—35 szál) gyufáért 6 fillért fizetni.

A fémbeváltás végső határideje április 30-án jár le és a fennálló idevonatkozó rendelet értelmében ezen határidőn túl a még önként fel nem ajánlott, felajánlási kénszer alá eső fémkészletek elkobandók lesznek. Minthogy azonban az igazságügy-minisztériumban az elkobás módját részletesen szabályozó rendelet még nem készült el, a fémbeváltó bizottságok bizalmas utasítást kaptak arra nézve, hogy a szóbanforgó rendelet megjelenéséig a még fel nem ajánlott fémkészletek elkobzásától tekintsenek el.

Husnemüekről

A husárusítás új rendje Bécsben. Az osztrák fővárosban híre kelt, hogy a husárusítás régi rendjétől el fognak térni és a mézsárosok ezután nem élő állapotban, hanem levágva kapják majd a marhát. Ezzel kapcsolatban a Wiener Allgemeine Zeitung közli, hogy az új rendezés módja nyilván az lesz, amelyet Grácban is meghosszítottak. Grácban ugyanis a mézsárosok, bár megkapják az élőállatot, de miután levágták, nem a saját hasznukra, hanem hatósági számlára árusítják el és ezért a vartostól fizetést kapnak. Viszont a hus-eladás révén származó haszonból a város az egyéb élelmiszerrelkötőknél beálló veszteségeit pótolja. Ugyanez az eljárás van meg Vorarlbergben is. Hogy vajon Bécsben is ezt a módszert követik-e majd, még nem bizonyos. Szó van arról is, hogy a vendéglő étkész rendjét egyszerűsítik és behozzák az egyforma teríték rendszerét.

A sertéselhárítás kisebb gazdaságokban. Egy német gazdasági lap írja, hogy ez még sok tekintetben elcsúszottul történik, nevezetesen sok gazdának az az elve, hogy a sertésnek lehetőleg vizes eleséget kell adni: határozottan elvetendő. A vizes eleség takarmányozásánál ugyanis a rágás és az azzal kapcsolatos, nagyon is óntos benyálazása az eleségnek tökéletlenül történik. A sertésnek jó fogazata és nagy nyálmi-

rigye van, ennél fogva olyan eleség adandó neki, melyet jól meg kell rágnia. Egészen hagyott még sokkal jobbra megfelelő a célnak, mintha az finomra őrölve, vízzel pépet képezve, kerül a sertés elé. Teljesen elhibázott dolog száraz darát bevezetve adni a sertésnek, amint azt sok helyen teszik, mert a sertés rögtön lenyeli rágás nélkül. A darát szárazon kell a sertés elé tenni és a vályu mellett legyen egy edényben, vagy egy másik vályuban állandóan tiszta víz.

Sertés-hus füstölése nagyban. Ugy a fővárosi községi élelmiszerüzem, mint a Haditermény r.-t. egy intézkedett, hogy a nagyobb sertésvágásokból való oly sertés-husmennyiségek, melyek a közfogyasztásban a hus drágasága miatt nem keltnek el, tartalék-készlet céljaira felfüstöltesenek. A főváros részére Schmiedl Dániel, a Haditermény r.-t. részére a Brauch Ferenc r.-t. végzi a füstölést.

Élelmiszerekről

Sajt- és vajmaximáltság. Az Országos Közélemezési Hivatal elnöke rendeletet bocsátott ki, amely a tehén- és juhtejből készült sajt, továbbá a vaj- és tehenúró legmagasabb árait állapítja meg. A rendelet harminc nap múlva lép életbe. A félkövér keménysajt (zsirtartalom száraz anyagban legalább 25 százalék), ilyenek a gróji, félemlenti, trapista és hasonló(k) legmagasabb ára a termelő és a kereskedő közötti viszonylatban 5,60 korona, a kereskedő és a fogyasztó közötti viszonylatban 7,20 korona kilogrammonként. Sovány keménysajt ára 3 (3,50) korona, pogácsasajt (kvárgli) 5,60—7,20, darabonként 12 fillér, juhgomolya 6¹/₂ (7), kevert gomolya 25 százalék zsirtartalommal 5,60 (6,10) korona és 25 százalékos zsirtartalommal 4,80 (5,30), tehéngomolya (teljes tehéntejéből készült 3¹/₂ korona, tehenúró (legfeljebb 70 százalék zsirtartalommal) 2¹/₂ korona, lipói, széklés stb. juhtúró 45 százalékos zsirtartalommal 7,60 (8,60), 25 százalék zsirtartalommal 6,80 (7,80), soványtúró, kevert sajt 3¹/₂ (4¹/₂) korona. A kemény juhsajt (ostyepka és hasonló(k) s a félkemény juhsajt (parenca és hasonló(k) 8 (9) korona. A „lipói túró” elnevezés csak az azon sajtfeleségekre alkal-

mazható, amelyek Abau-Torna, Árva, Bereg, Gümör, Kishont, Liptó, Máramaros, Nógrád, Nyitra, Sáros, Szepes, Trencsén, Turóc, Ugocsa, Ung, Zemplén és Zólyom vármegyék területén levő termelőhelyekről származik, a „székelytúró” elnevezés pedig csak az azon sajtfeleségekre alkalmazható, amelyek Alsó-Fehér, Beszterce-Naszód, Bihar, Brassó, Csík, Fogaras, Háromszék, Hunyad, Kis- és Nagyküküllő, Kolozs, Krassó-Szörény, Maros-Torda, Szatmár, Szeben, Szilágy, Szolnok-Doboka, Torda-Aranyos és Udvarhely vármegyék területén levő termelőhelyekről származik. A vaj maximálása az termelő és nagykereskedő között kilogrammonként 10 korona. A nagykereskedő és kiskereskedő közötti viszonylatban: hordókban vagy 5 kg.-os tömbökben 10,24, fél kg.-os és ennél kisebb adagokban kiformálva és csomagolva (papírossal együtt) 10,90 K. A fogyasztó számára a vaj legmagasabb ára kilogrammonként 11,40 K. A másodrendű vaj (írósvaj, főzővaj, falusi vaj stb.), vagysis amelynek viztartalma 18 százalék vagy ennél több és zsirtartalma 80 százalékban alul van, legmagasabb ára a fogyasztó számára kilogrammonként 7,50 K. Az olvasztott vaj elsőrendű vajnak tekintendő. A tehenúró, melynek viztartalma legfeljebb 70 százalék, legmagasabb ára a termelő és kereskedő közötti viszonylatban kilogrammonként 2,50 K, a kereskedő és fogyasztó közötti viszonylatban pedig kilogrammonként 3 korona. A kávéházak, kávémérők, cukrázók, sütőiparosok, vendéglősök, sajtgyárosok és hasonló iparosok a nagykereskedőkkel egyenlő elbírálás alá esnek. Jelen rendeletben foglalt intézkedések a vámkülföldről származó termékekre nem vonatkoznak.

A tojáspótló szerek nem alkalmasak. A földművelésügyi minisztérium kiadásában megjelenő Kísérleti Közlemény című folyóirat legújabb számában figyelmet érdemlő közlemény látott napvilágot. Ebben arról van szó, hogy a m. kir. meggazdasági vegykísérleti állomás, amelynek Magyaróváron van a székhelye, az utóbbi időben eladásra bocsátott tojáspótló szerek egy részéből mintakát vett és azokat megvizsgálta, a közönség érdekeinek megvédése céljából. A vegyvizsgálatról a hivatalos állomás a következő összefoglalást adta közre: „Az utóbbi időben for-

Emésztési elősegítő
nyálkoldó
savközömbösítő

MATTONI

GISSHÜBLER

TISZTA TERMÉSZETES ALKALIAS
SAVANYUVIZÉ.

Legjobb asztali és üdítő ital

MATTONI HENRIK
VI., TERÉZ-KÖRUT 37. SZ.

Arlózás

Tavasszal

Egy szenvedésünkkel ismét kevesebb. Nem fáznak, nem didergetünk. Szobánklakunk társak, ömlik be rajta az aranyos verőfény, a főságos meleg, a derűs, a játszi nap sugar.

A réten, a ligetekben a gyermekek boldog larmája, kedves kacaja, édes sikongása, a székeken, a padokon az öregek sütkérezése, a lombok seitelmes árnyékában egy-egy fiatal pár suttogó beszéde, gyöngéd öszeszimulása, az utcai virágárusok friss, illatos virágokkal telt kosarai, a nyári vendéglők lombátrai, fehér absztrakt, halk muzsikája, a tul tömött villamos kocsi mind-mind hirdetik: itt a tavasz!

Vártuk a tavaszt, nagyobb vágya-

kozással vártuk mint bárnikor, mert lelkünk mostanában nagy szorongással, sok kétséggel, nehéz fájdalommal van tele. Vártuk, mert reméltük, hogy a lelkek fagyát, dermettségét is felmelegíti, a lelkek rideg sötétségébe is behatol a nap sugar, a fény, a melegség. Vártuk, mert szerettük volna, ha a tavasszal egy más életre ébredünk egy szebb, jobb, nemesebb életre. Reméltük, hogy kizöldül a legszebb lomb, kinyílik a legszebb virág, fölszendül a legszebb dal, leröppen a legragyogóbb, a legéltetőbb sugar — a béke.

A vágyakat keltő tavasz meg is remegtette az emberek millióinak lelkét. A vágyak régi virágai mellett egy új virág fakadt — a béke szép fehér virága. Gyöngé meg é virág, féltlen, óvni kell szeretettel, mert a naplítéses, meleg napokra hívős éjszaka jöhet, meggömböly a dér, a fagy, mert a napfénynek testvére az árnyék, mert a tavasz új életre keltette a háborút is.

A szenvedések mértéke még nem telt be. Az ágyuk még pokoliban ivöltenek, a gonosz indulatok még

fékevesztettebbek, s a tavasz fehér virágát vér festi pirosra. Még nincs vége!... Tovább!... Előre!... És rohan a csukaszürkek hada, hogy kivívja a békét, a legszebb tavaszt. Meleg vérrel öntözi a földet, hogy kizöldüljön a béke olajaja, zúg az „Előre!”, hogy túlharsohassa az ágyuk halálzenéjét a madár dalnál szebb győzelmi ének, életét áldozza fel, hogy a tavasz minden virágánál szebb virággal díszíthesse fel, pálmával és habérrel koszorúzza meg győzedelmes zászlaját.

De ti, a kiknek a nap minden órája munkában telik el, a kiknek csak az esti órákban volna alkalmatok — élvezve a tavaszt — lelkileg és testileg kissé felelőssé, rövid időre elfelejteti a gondot, a bajt, a ti számotokra nincs tavasz, mert befejezve munkáitokat, — bár zöldék a lombok, virágok illatától terhes a langyos esti szellő — parancsszóra minden fény kialszik, minden elcsúsz és resignálta hazafelé bandukolva elgondolkozhatok azon, hogy miért szükséges tavasszal is a — záróra.

—ner —ga.

Regény

A fehér asztal 5

— Elbeszélés —

Irta: Szomaházy István

A saroklábban.

Egy napon, mikor — szokásom szerint — délután három órák az álmomból fölébredtem s még kissé álmos szemmel kibotorkáltam a folyosóra, az egész házat nagy izgatottságban találtam; az asszonyok élénken, széles gesztusok között tárgyaltak valamit, a cselédek csoportba verődve álltak a hátulsi lépcső vízvezeték körül. Adler Mór pedig, a polgári szabó, dühösen magyarázgatott a szomszédjában lakó zálogosnénak, aki tágrányított szemmel hallgatta... Láttam, hogy valami rendkívül dolog történhetett s megkérdeztem Krausznet, a házban lakó szatócs feleségét:

Mit tárgyalnak ezek olyan izgatottan?

— Hát nem hallotta? Adler Hermin, a szabó leánya, az éjjel megszökött egy miniszteri hivatalnokkal...

Csakhamar én is megtudtam azt, amit a többiek már délelőtt óta tudtak: a borzas Hermin hajnalban nesztelenül feléöltözött, csöngetett a házmasternek (aki esodálkozva kibo-

csátotta a házból) s azóta teljesen nyoma veszett. Az asztalon egy levelet hagytott, melyben megírta, hogy ő nem bírja tovább ezt az életet, a szegénységnek még a szagától is irítozik s az a terve, hogy maga fogja megcsinálni a karrierjét... „Nem akarok — írta — masamodléány lenni, mint a néniám, előttem egészen más jövő lebeg. Most talán haragszok réám, de majd eljön az idő hogy nem fogtok rossznak tartani... Miattam nyugodtan aludhattok, én jól tudom, hogy mit tesztek...”

Be kellett sietnem az ízletbe, így a további észmeeserekben nem vehettem részt s csak később hallottam, hogy Adler ur, a polgári szabó, szinpad gesztusok közt kiátkozta a leányt, akik oly nagy szögyent hozott a becsületes Adler névre... Az idősebb leányok fitymálva biggyesztették le az ajkukat s gögösen szóltak a szomszédoknak, akik Hermin néla szóba hozták előtük:

— Ne beszéljenek arról a perszónáról, mert nekünk semmi közünk hozzá... Az a hölgy már megszűnt a testvérünk lenni...

Az izgalom lassankint elcsitultak, csak nagynéha érkezett egy-egy hír a borzas Herminről, akik itt is, ott is látták valahol, csinos utcai ruhában, divatos frizurával, olyan kalapban, melyet egy születtelt hercegnőnek se kellett volna szögyélnie... Egy Moskovitz nevű orvosnővendék, aki al-

bérlői minőségben lakott a harmadik emeleten egy napon nagy garral újságolta:

— Tudják, mi az újság? Ma délben találkoztam Adler Herminnel...

— Hol? Hol? — kérdeztek a házban lakó leányok kíváncsian.

— A Duslaky-féle színésziskola előtt... Együtt jött ki a többi színésznővendékekkel, de mindnyája közt ő volt a legegészségsőbb... Világos seilyemblyt és sötétkék figarót viselt... A sarokon egy számozatlan fiakker várta...

Igy tudtuk meg, hogy Adler Herminből színésznő lesz, ami a házban lakó leányok szögyében részint irigységet, részint megbotrótkozást keltett... Egy széplős, vörös kisasszony megvetéssel szólt a többiekhez:

— Na, most végre odajutott, ahova való... Hiszen a komédiázásra született...

Én nem igen vettem részt a pletykában, sőt alapjában véve még szinpatizáltam is a borzas Herminnel, aki egyszer a sötét kapu alatt megcsókolt... Később már egészen megfedelkeztem róla, amikor egy este váratlanul dolog történt: az éterünkbe tiz óra felé egy előkelő pár lépett be s a nőben, aki pompás belépőt, struccollas kalapot viselt, ijedten ismerem föl Adler Hermin, az egykori szomszédnőmet...

Az önzök.

Amikor még bőven volt a vendéglőkben sör, barátaim kigunyoltak, mert kerültem az italt.

Most mert sórhány van üdvözölnek a jó szokásomért.

Óvatos csempész.

A pénzügyörök megcsiptek egy csempészt kímél egy 12 kilós sonkát találták.

Csempész (a pénzügyörökhöz) kérek egy nyugtát a sonkáról, mert a feleségem még azt hiszi, hogy az uton megettem.

A naplopó sóhajtása.

Eddig a sórívással ütöttem agyon az időt. Mit fogok ezután csinálni?

A morfondírozó.

A Zrinyi hajószerecséntlenségnél a víz emberekét ölt.

Borzasztó ereje van a víznek. Nem is csoda, hiszen a víz még a hornak is elveszi az erejét.

A pár helyet foglalt az egyik fülkében s én egy darabig nem mertem közeledni hozzájuk, mert attól tartottam, hogy Hermin elalul jövedne, ha engem megpillant... De utóbb mégis érdeklődnöm kellett az italok iránt s nagy szivobogások között léptem az asztalukhoz, miközben elpirulva kérdeztem:

— Parancsolnak inni valamit?

Hermin, az ismerős hangra, fölvetette a szemét, aztán ahelyett, hogy zavarba jönné, pafkosan, jókedvűen intett nekem. Majd így szólt a mellette ülő férfinak:

— Ez egy régi pájtásom, aki a pápák mellett lakik a második udvarban...

Az idegen ur is nyájasan bólintott, aztán drága vörös bort rendeltek, később pedig francia pezsgőt bontattak föl. Nagyszerűen vacsoráztak s a főpincér, aki az urat ismerte, oda kiemelt elmondta nekünk, hogy kicsoda a borzas Hermin udvarlója?

— Ez a dusszagdag Reptil ur, a nagy tözsdember, aki kétszáz ezer forint hozományt kapott a feleségével. A csirkefogó most maitresseket tart a szegény asszonyka pénzéből.

Mikor fizetésre került a sor s a fizetőpincér több bankjegyet adott vissza Reptil urnak, Hermin titokban egy ötöst nyomott a markomba, miközben halkán sugta a fülembe:

Jól megfelelt.

Örmester (az öreg népfelkelőhöz): Itt a pénz írja alá ezt a nyugtát.

Népfelkelő (az örmesterhez): Örmester urnak alásan jelentem én nem tudok írni.

Örmester (ráordít a népfelkelőre): Szégyelje magát! A 20-ik században ne tudjon valaki írni.

Népfelkelő (az örmesterhez): Örmester urnak alásan jelentem, én nem a 20-ik századhoz, hanem a 4-ik századhoz tartozom.

Furesza bemutatkozása.

Egy vasuti vendéglő éttermében a következő jelenet játszódott le.

Egyik asztalnál egy vendég éppen az ebédjét készül elfogyasztani, amikor megjelenik egy másik vendég, látván, hogy üres hely van engedelmel kér, hogy leülhessen.

Az ujonnan érkező vendég az illet szabályai szerint bemutatkozik még pedig a következőképpen:

Ujonnan érkező vendég: Fáradt vagyok.

A már régebben ülő vendég: Örvendek, éhes vagyok.

— Ez a kamat a koronáért, amit odahaza kölcsön adott...

A szerelmes pár ettől fogva gyakrabban megfordult nálunk, mindig fenyesen éltek s én ilyenkor rendszeresen főhercegi boravallókhöz jutottam, amíg egy estén, egy gyászos estén, hirtelen csúf vége lett a Reptil ur szerelmi kalandjának...

Tizenegy óra felé lehett, az étteremben már csak két-három asztalnál ültek, a főpincér az aprópenzt olvasta, mi a sarokban bóbiskoltunk, amikor a melléktucára nyíló ajtó előtt hirtelen kocsai állott meg s a következő pillanatban egy zilált külsejű, de azért nagyon csinos és előkelő fiatal asszony rántotta föl igazgatóan az üvegajtót, aztán egyszerre megpillantotta Reptil urat...

Akövetkező jelenetet az én gyarló tollam nem írhatja le... A fiatal hölgy odarohant a sarokfülkéhez s villámol szemekkel állt meg a pezsgőző pár előtt.

— Itt vagy — kiáltotta magánki-vül — itt vagy, hát itt vagy...

Többet ennél a pár szónál nem mondott, hanemegő arecal fölkapta a napernyőjét. És csodálatos: nem Reptil ur ellen fordult, hanem a szerecséntlén Hermin ellen, aki rémülten tartotta maga elé a kezét... De a védekezése nem használt: a fiatal asszony örült módjára ütötte-verte, mikor a napernyő eltört, a tizkör-

Hálából.

(Egy ügyvéd leányának lakodalman.)

Vendég (a mellette ülő szomszédjához): Ki az a szegény külsejű, aki az asztal végén ül?

Szomszéd: Az ügyvéd legjobb klense volt, tőle származik a hozomány.

Élelmesség.

Vendéglős (a borutazóhoz): Ne fáradjon, nem veszek bort, én azon tünődöm, hogy vendégeimet leszoktassam a háborus időben a borivásról.

Borutazó (a vendéglőshöz): Van egy olyan borom, amely feltlenül — leszoktatja vendégeit.

Nem is bánthatja.

Orvos (a beteghez): Bántja Önt a szomjuság?

Beteg (az orvoshoz): Nem, a feleségem gondoskodik róla, hogy ne bántson, egész nap töltögeti a kanacsót.

Mámoros állapotban.

Most még a „Budweisit” is sörnek nézem.

mével esett a leánynak s talán szó nélkül megfojtja, ha mi, pincérek nagynehezen le nem fogjuk... Mert csak mi, pincérek, léptünk közebe; az a pár vendég, aki még az étteremben volt, pokoli gyönyörűséggel helyezkedett az abszolút semlegesség álláspontjára...

Reptil ur a rémes jelenet közben gyáva és alávaló opportunistán bizonyult; még kísérletet se tett arra, hogy a vérengzést megakadályozza, s mikor a felesége félig ájultan egy székre esett, sietve fiakkerért küldött, hogy a csatateret minél gyorsabban elhagyhassa. Hermin pedig, akinek a kalapja a földön hevert, a frizurája kibomlott, az arca pedig százhelyen vérvért a Reptilné rózsás körmeccskéitől, magára hagyatva, üres szemekkel állt jó darabig a sarokban...

Később azonban mégis magához tért valahogy s ekkor félfenken intett nekem.

— Ugy-e elkísér? — kérdezte tölem halkán.

Hoztam egy kocsit s csak úgy, kalap nélkül melléje ültem. Jó ideig semmit sem szóltunk, de utóbb nagyon megsajnáltam a szegény leányt és részvevően nyultam a keze utána.

— Borzasztó dolog, — mondtam, — borzasztó, még most is reszketek, ha rángondolok...

(Folyt. köv.)

Palugyay pezsgő

Budapest
VI., Eötvös-utca 30
Távbeszélő 91-27.

Központ:
Pozsony
„Chateau Palugyay”
Távbeszélő 11.

Wien
I., Wollzeile 32
Távbeszélő 1529.

A szerkesztő-postaja

K. V. vasúti vendéglős, Arad. Dr. L. K. J. ürholz címzett levele tévedésből hozzánk lett címelve. Rendes címre továbbítottuk.

R. vasúti vendéglős, Fogaras. E hóban értesítés ment. Levele értelmében el fogunk járni. Sámson, nincs sok reményünk. Próbá-szerencse!

R. D.-né vasúti vendéglős, Kiszujzállás. Előfizetésnek ajándékra küldött 8 koronát köszönettel javára írjuk, minthogy az Országos Vendéglős Újság egész éves előfizetési összege 6 korona, a különbözet továbbá 4 hóra szól.

Vendéglős, Kassa. Igaza van, minden vendéglős és kormasárosnak egy szaklap előfizetése a szakma iránti kötelessége. Sámson, nálunk Magyarországon a hétéves huzomhúzó vendéglős és kormasáros volt. Szaklapot nagyon kevés százaléka látott; egyrészt nemtörődőséggel folytán, másrészt pedig a magyar nyelvel — bár magyarok — hadilábon voltak. Mi célul tűztük: ez irányban agitációt folytatunk minaddig, míg elérjük, hogy minden vendéglős és kormasáros szaklapot járát — hogy melyiket, az ízlés dolga.

D. L. vasúti vendéglős, Mezölahore. Értesítés ment. Nagyon köszönjük figyelmeségét. Kedves soraiból látjuk, hogy felsmerete lapunk szűkségét. Mi hátor szöszölő leszünk továbbra is a vendéglős és kormasáros iparnak. Köszönettel nyugtatjuk a beküldött tizenkét koronát, minthogy lapunk előfizetési ára 1917. május havától kezdve egész évre nyolc korona, úgy a többletet javára írjuk. Előfizetése nem 1918. május, hanem November havában fog lejárni.

Éttermi fizető, Pécs. Címünkre küldött, használt pezsgődugókat átadtuk Frommer Testvérek cégnek; a 108 darabért járó 42 korona összeget a cég postán küldötte b. címére. Kérjük ezáltal közvetlen a cégnek antárvétellel beküldeni. Címét lapunkban közzétett hirdetéséből láthatja.

Kormasárosné, Szeed. Köszönjük szíves utbaigazítását. Mádya szerint készült hiszslé bevált. Elismerő-leveletet előrangú szakácsművészekről küldöttünk b. címére.

K. Gy. Esztergom. Né pályázom, gyenge dolog.

Debreceni előfizető. Csak bátran, a szerkesztő titoktartás biztosítja őnt. Ha alapos az ön vádja, akkor szöszölőtet tesz vele a közérdeknek.

J. K., L. S., D. O. Sorsjegyük nem nyeri. „Eros”. Csak vendéglős és kormasáros nyeggelkel foglalkozunk.

Többeknek. Előfizetések lejártánál külön értesítés megy.

K. Gy. Szombathely. Sorsjegyét megüldöttük, aiánlott levélben be küldöttük.

D. K. Vágújhely. Sainálatunkra még a felajált ötszáz korona (a vöröskereszt egylet javára) ellenében sem sikerült heti ezer üveg sör megszerzése. Hígyje el nekünk a sürgyárak és sörkereskedők kínos helyzetben vannak.

B. E. Arad. Rosszall értelmesei a betérendszer. A palack pénz, a pénz palack.

Vasúti vendéglős előfizetőink

ABOS
ARAD
BAJA
BALATONSZENTGYÖRGY
B.-SZENTLŐRINCZ
BELÉNYES
BICSKE
BUDAPEST-FERENCVÁROS
BUZIÁSFÜRDŐ
CSUSCA
DÉS
DUNASZERDAHELY
ESZÉK (Osijek)
ÉREKJUVÁR
FOGARAS
FÜZESABONY
GYÉKÉNYES
GYÖR
HEGYESHALOM
KASSA
KIRÁLYHÁZA
KISKÖRÖS
KISJUSZÁLLÁS
KIS-KAPUS
KOLOZSVÁR
KOMÁROM
KÜKÜLLŐSZÖG
LEGENYE-ALSÓMIHÁLYI
LŐCSE
LIPÓTVÁR
MAKÓ
MAROSVÁSARHELY
MAROSLUDAS
MEZÖLABORCZ
MISKOLCZ
NAGYKÁRÓLY
NAGYSZEBEN
NYIREGHÁZA
PARKÁNY-NÁNA
PELSŐCZ
POZSONY
PÜSPÖKLADÁNY
RÓZSAHEGY
SÁRBOGÁRD
SÁRVÁR

SÁTORALJAUJHELY
SOPRON
SÜMÉG
SZABADKA
SZATMÁR (I. oszt. étterem)
SZEDED
SZEDED-RÓKUS
SZÉKELYKOCSÁRD
SZERENCS
SZOLNOK
SZÖREG
TEMESVÁR
UJ-DOMOBOVÁR
UNGYÁR
VALKÁNY
VILLÁNY
ZENTA
ZSIBÓ
ZOMBOR
ZSOLNA

Nyílt-tér

IPARSÓ

figyalt, jegeskávét, hidegkésztmények előállításánál a jég sósására, valamint hűtőköszülökekhez. Minden felvilágosítást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kérdésköndésekre díjmentesen nyújt
A Magyar Királyi Söjövdekek Vezérigynöksége
Iparisóosztály:
Budapest V., Vilmos Császár-ut. 32. Telefon 73-40

Azonnal eladó!

Kecskeméten 47 év óta
fennálló jó hírnevű

VENDÉGLŐ

három utcára terjedő
501-25 □-öl telken épült

HÁZ

20.000 K-val átvehető

Értekezni lehet a tulajdonossal

Özv. Olajos Károlyné
Kecskemét, Burga-utca 2. sz.

Felőlis szerkesztő és kiadó:

Böhm Ármín.

Pezsgődugót használtat, de nem töröttet **40 fillérért veszünk**

UJ PALACKDUGÓT minták előzetes beküldése mellett a legmagasabb árban veszünk.

FROMMER TESTVÉREK VI., Teréz-körut 23. szám